

Bilag til beretn. om Dan Lyngesagen

Jeg noterer mig de principielle fortolkninger af § 4, stk. 4, 2. pkt., i lov om undersøgelseskommissioner, som kommissionens flertal og mindretal giver udtryk for, og konstaterer, at kommissionen efter flertallets opfattelse ikke kan behandle og tage stilling til formuleringen af svaret på spørgsmål nr. S 2267 (pkt. 3 ovenfor).

Jeg finder ikke at burde udtale mig nærmere om dette principielle fortolkningsspørgsmål, men finder det på den anden side nødvendigt at gøre nogle samlede bemærkninger om, hvorvidt der med besvarelsen af spørgsmål nr. S 2267 kan siges at være givet Folketinget urigtige eller vildledende oplysninger (pkt. 4.1 ovenfor).

Den diskussion, som besvarelsen af spørgsmål nr. S 2267 har givet anledning til, er for så vidt alene opstået, fordi Justitsministeriet – ud fra et almindeligt ønske om større åbenhed med hensyn til Politiets Efterretningstjeneste – valgte ikke at anvende den »traditionelle« svarform, men at gå et skridt videre og give de oplysninger om efterretningstjenestens kontakt med Dan Lynges, som det var muligt at give, og som man antog, at spørgsmålet sigtede på (pkt. 4.2 ovenfor).

Det er helt sædvanligt, og almindeligt anerkendt i parlamentarisk praksis, at besvarelser af folketingsspørgsmål kan være mere afgrænsede end det spørgsmål, der besvares. Så længe dette er sagligt begrundet i de foreliggende omstændigheder og i øvrigt markeres med fornøden klarhed – således at der ikke gives indtryk af, at der svares på mere, end tilfældet er – kan der

ikke være noget kritisabelt i en sådan fremgangsmåde (pkt. 4.3 ovenfor).

I lyset af den mediemæssige omtale af Dan Lyngesagen i dagene forud for, at spørgsmål nr. S 2267 blev stillet, var Justitsministeriet efter min opfattelse fuldt ud berettiget til at antage, at spørgsmålet vedrørte efterretningstjenestens eventuelle kontakter med Dan Lynges på rockerområdet, og at besvare det i overensstemmelse hermed (pkt. 4.4.1 ovenfor).

Svaret indebærer, at der – ud fra grundlæggende hensyn til Politiets Efterretningstjeneste – ikke blev givet Folketinget oplysning om, at der havde været en begrænset kontakt mellem efterretningstjenesten og Dan Lynges på et helt andet område, nemlig det såkaldte non-proliferationsområde. Der kan ikke peges på forhold, som på nogen måde kan begrunde, at Justitsministeriet med denne afgrænsning af besvarelsen skulle have haft interesse i eller motiv til at afgive en besvarelse, der ikke var dækkende for de faktiske forhold (pkt. 4.4.2 og 4.5 ovenfor).

Den nævnte afgrænsning kom efter min opfattelse klart til udtryk i den indholdsmæssige og sproglige udformning af svaret på spørgsmål nr. S 2267. Der er således intet belæg for, at besvarelsen med rimelighed skulle kunne opfattes således, at der slet ikke – dvs. heller ikke inden for andre områder end rockerområdet – havde været nogen direkte kontakt mellem Politiets Efterretningstjeneste og Dan Lynges (jf. pkt. 4.5 ovenfor).

Med venlig hilsen

Bjørn Høberg-Petersen